

Питање Свете Софије или Зашто ћути хришћански свијет?

23 јуна, 2020

Пише: Његово преосвештенство Епископ бихаћко-петровачки и рмањски г. Сергије

Свијетом је одјекнула вијест да турске власти, на челу са предсједником Ердоганом, разматрају да константинопољски храм Свете Софије, познат и као Аја Софија, поново претворе у џамију. Са невјерицом смо примили ову злокобну намјеру, а они који су је објелоданили поново су позлиједили **рану која квари 567 година**.

Више од пет вијекова православни хришћани тугују за најљепшом грађевином у историји човјечанства, коју је **обешчастио султан Мехмед Освајач, претварајући је у џамију 1453. године**. Падом Константинопоља ова Јустинијанова задужбина доживјела је своје мрачне дане, који трају већ више од пола миленијума. У тој османској ноћи православни хришћани никада нису заборавилу **Свету Софију – Мајку свих храмова**, за којом понеки и данас уздишу једнако болно као и оног дана када је византијско појање у њој замијењеном гласом мујезина.

Док су хришћани широм свијета, подијељени у свему и око свега, муслимани у Турској поново кидишу на нашу вјерску заоставштину, коју су нам отели и обесветили.

Да би се примирили и једни и други, Света Софија је постала музеј 1935. године, али данас, готово стотину година послје, у духу османских султана, предсједник савремене Турске, **Реџеп Тајип Ердоган**, заједно са сљедбеницима, најављује да ће Света Софија поново постати џамија. Државни савјет Турске треба да донесе одлуку о овом питању 2. јула.

Не чуди нас толико став турског предсједника, који наставља тамо гдје су стали његови претходници, већ нас чуди ћутање хришћана широм свијета, како на Истоку, тако и на Западу. Понеки глас из Цркве у Атини и Москви, и то је све. Хришћани су, изгледа, изгубили интерес за саме себе, за своју духовну и поробљену заоставштину на којој почивају.

Можемо ли замислити како би муслимани широм свијета реаговали да им неко најави да ће џамија Ал Акса у Јерусалиму бити претворена у хришћански храм? Или, шта би било да се донесе одлука да црква Светог Петра у Риму постане џамија? Да ли би хришћани широм свијета гледали мирно сопствену пропаст или би бар дигли глас? Тешко је рећи, јер хришћанима данас недостаје снаге, жилавости и отпора према свему ономе што нам пријети као исукана сабља над главом нашег идентитета.

Уљуљканим у комфор и бесмисао уживалачког духа, номиналним хришћанима данас је важнији новац него постојање, па је зато ћутање једини бијег од одговорности коју имамо и према прецима и према потомцима.

Док ми „сном мртвијем“ спавамо, Ердоган наставља своју империјалистичку мисију, позлећујући рану која квари вијековима.

Ипак, пророчанство Старца Пајсија једино је свјетло у тамној ноћи нашег равнодушја. Тим свјетлом разданимо своје душе, у којима, затрпана прашином заборав, негдје скривена, сија Света Софија, као најљепши византијски цвијет!

<http://xn--80aaaahbp6awwhfaeihkk0i.xn--c1avg.xn--90a3ac/index.php/ctenie/1881-ostvaruje-se-prorocanstvo-starca-pajsija-o-3-svetskom-ratu>